

БУХОРО ВОҲАСИНИНГ ТАРИХИЙ ГЕОГРАФИЯСИ ШАКЛЛАНИШИДА ЗАРАФШОН ДАРЁСИНИНГ ЎРНИ

Алишер Тўлис ўғли Очилов

Бухоро давлат университети доценти,
т.ф.ф.д. (PhD)

Зулфизар Ҳалим қизи Салимова

Бухоро давлат университети
магистранти

АННОТАЦИЯ

Кишилик тарининг илк босқичларидан бошлаб, дунёning турли маконлари сингари Бухоро воҳасида ҳам инсония истиқомат қилиб келмоқда. Воҳанинг географик хусусиятлари ва табиий шарт-шароити ибтидоий жамоаларнинг турмуш тарзи, меҳнат фаолияти, моддий ва маънавий маданиятига таъсир кўрсатмай қолмаган. Сабаби ҳар бир ҳудуд қадимги аждодларнинг яшаш турмуш тарзи ва хўжалигининг ривожланишига, мустаҳкамланишига сабабчи бўлади. Шунинг учун ҳам қайси маконни тадқиқ килар эканмиз инсониятнинг шу ҳудудга келиб жойлашишида табиатнинг маълум қонуниятларига бўйсунгандиги, инсон билан табиатнинг ўзаро алоқадорлигини кўришимиз мумкин. Шундай ҳудудлардан бири Бухоро воҳаси (Қуий Зарафшон воҳаси) ҳисобланади. Бу ерда антропоген ландшафтнинг вужудга келишида Зарафшон дарёси ва воҳанинг тарихий география муҳум аҳамият касб этади. Буни ўлқадаги археологик объектларда олиб борилган илмий тадқиқот натижаларидан билиб олишимиз мумкин. Қуий Зарафшон воҳаси қадимги ўзанлари ҳавзасидан топиб текширилган ибтидоий жамоа маконларининг жойлашиш топографик ҳолати жамоалар турмуш тарзида сув ҳавзаларининг хусусан Зарафшон дарёсининг ўрнини кўрсатиб беради. Бундан келиб чиқиб айтишимиз мумкинки Бухоро воҳасида инсониятнинг келиб жойлашишида ва ҳудуднинг тарихий географиясини акс эттирилишида Зарафшон дарёсининг ўрни бекиёс ҳисобланади. Шунинг учун ҳам ушбу мақолада шу жиҳатлар ёритилган.

Калит сўзлар: Бухоро воҳаси, Зарафшон дарёси, Амударё, тарихий география, плейстоцен, голоцен.

ABSTRACT

From the earliest stages of human history, humanity has been living in the Bukhara oasis, as well as in other parts of the world. The geographical features and natural conditions of the oasis did not go unnoticed by the lifestyle, labor activity, material and spiritual culture of the primitive communities. The reason is that each region contributes to the development and strengthening of the way of life and economy of the ancient ancestors. Therefore, when we study any space, we can see that in the

settlement of mankind in this region, it is subject to certain laws of nature, the interaction of man and nature. One of such areas is Bukhara oasis (Lower Zarafshan oasis). The historical geography of the Zarafshan River and the oasis plays an important role in the formation of the anthropogenic landscape here. We can learn this from the results of scientific research conducted on archeological sites in the country. The topographic location of the primitive communal sites found in the basins of the ancient rivers of the Lower Zarafshan oasis shows the location of water basins, especially the Zarafshan River, in the way of life of communities. Therefore, we can say that the role of the Zarafshan River in the Bukhara oasis is unique in the origin of mankind and the reflection of the historical geography of the region. That is why this article covers these aspects.

Keywords: Bukhara oasis, Zarafshan river, Amudarya, historical geography, Pleistocene, Holocene.

КИРИШ

Ўрта Осиёнинг йирик дәҳқончилик маконларидан бири Бухоро воҳаси ўз географик жойлашувига кўра қадимдан Шарқ билан Жануби-ғарб мамлакатларини боғловчи савдо-иктисодий ва маданий кўприк вазифасини бажариб келди. Бухоро воҳаси дунёга кўплаб йирик кашфиётлар, янгиликлар берган Хитой цивилизацияси ва Қадимти Шарқ худудларининг маданий-хўжалик таъсиридан баҳраманд бўлиб ривож топди. Шунинг билан бирга асрлар оша тарихий тараққиёт давомида водий ўзига хос ўринга эга бўлиб, юксак дәҳқончилик маданияти, ривожланган ҳунармандчилик ва савдо-сотик марказларидан бири бўлди.

Бухоро воҳасида ўз даврида ҳозирги Бухоро вилояти ва Навоий вилоятининг жуда катта худудини ўз ичига олган бўлиб, инсоният бу ерда тош давридан бошлаб истоқомат қилиб келган. Воҳанинг асосий сув манбаи Зарафшон дарёси, Амударё (мил.ав. 3 мингйилликга қадар), Қашқадарё сув ҳавзалари ҳисобланган. Лекин, Амударё ва Қашқадарёлардан фарқли равишда, воҳа шаклланиши ва суформа дәҳқончиликнинг тараққий этишида Зарафшон дарёсининг ўрни бекиёс ҳисобланади.

АСОСИЙ КИСМ

Зарафшон дарёсининг шаклланиши ер шари тарихини геологик даврлаштиришдаги “Плейстоцен” даврида, археологик даврлаштиришнинг “Палеолит” даврига бориб тақалади. Бу даврда Ўрта Осиёда Амударё, Сирдарё ва Зарафшон дарёлари вужудга келади. Ўз даврида бу дарёлар Каспий денгизига қўйилган бўлиб, уларнинг худуди жанубда Помир-Олой, шимолда Тян-шан, ғарбий томонда Ҳиндикуш ва Копет тоғ тизмалари шаклида чўзилиб, Кавказ ва

Каратайда Элбурс билан боғлаб, жануби-ғарбий Тян-Шандан, шимоли-шарқий Орол дengизигача бориб етган.

Зарафшон дарёси шимолдан Туркистон, жанубдан Ҳисор ҳамда Зарафшон тизмалари туташган ерда 3154 метр баландликда жойлашган Зарафшон музлиги(музликнинг узунлиги 24,7 км, кенглиги 1,7 км бўлиб, қалинлиги 200 м ни ташкил қиласди [1])дан бошланиб[2], ғарбда Қизилқумнинг Сандиқли қумигача (781 км) чўзилган. Зарафшон водийси ҳудуди аста-секин кенгайиб бориб, дарёсининг энг юқори қисмида унинг эни 4-5 км. ли бўлиб, Киштутсойнинг Зарафшонга қуйиладиган жойидан ҳавза яна тораяди. Ундан куйида эса водий яна кенгая бориб, Бухоро воҳаси ҳудудларида унинг эни 60-70 км гача бориб етади[3]. Зарафшон водийсининг Ўзбекистон қисмидаги узунлиги 480 км га яқин бўлиб, айнан шу ҳудудлар бўйлаб мана шу масофада тарихий даврларда Самарқанд, Бухоро ва Қоракўл воҳалари ташкил топган.

В.Л.Шульц асарларида Зарафшон дарёсини Амударёнинг қадимги ирмоғи деб айтиб ўтади[4]. Ҳақиқатдан ҳам Голоцен даврида неотектоник жараёнлар фаол кечиши натижасида Турон плитасининг жанубий минтақаларида ўсиш тезлашади.

Пойканд Қоракўл массиви бирмунча кўтарилади. Зарафшоннинг қадими оқими Бухоро воҳасида дамланиб, ҳозирги Яккатут яқинида Мохондарё ва Гужайли ўзанлари бўйлаб Қизилқумнинг ичкарисига томон уриб кетади. Бу икки қадими ўзан бўйлаб у Чукурқўл, Мохонқўл, Уртакўл, Чандиркўл, Замонбобо, Кичиктузкон, Каттатузкон, Лўхли, Оғачуюқ, Қандирли, Қайиқли, Қурбонбой, Раҳматбобо, Кичикпорсон, Каттапорсон ва Эчкиқирон каби бир қанча кўллар занжирини ҳосил қиласди. Сўнгра 150 км масофада бутун Урганжий даштини кесиб ўтиб, Оқрабод ва Наргизқалъа деган жойларда Амударёга бориб қуийлади. Қадимда Зарафшонни Амударё билан туташтирган Мохондарёнинг сувсизликдан кейинчалик қуриб қолган кўхна ўзанлари ҳозирги вақтда тамоман қуруқ ва усти пўрсиқ шўр ҳамда атрофи юлгун босган кўллар орасида деярли билинмай кетган бўлса-да, аммо чўл бағрида, хусусан, барханлар остида жуда яхши, сақланган. Баъзи жойларда унинг кенглиги 30, чуқурлиги эса 1,5-2 метрга боради.

Мохондарёнинг ўзанларидан бири Амударёнинг ўнг қирғогига жойлашган Наргизқалъя яқинида тўртта арнага ажralиб, дельта ҳосил қиласди ва чукур ҳамда кенг жарликлар орқали Амударёга бориб туташади. Жарликларни маҳаллий аҳоли «сувлот» деб атайди. Улардан биринчиси Охурсувлот, иккинчиси Жилғиндисувлот ёки Юлғунлисувлот, учинчиси Шўрсувлот ёки Ойхонсувлот, тўртинчиси Сувлисувлот ёки Дигисувлот номлари билан машхур. Бу сувлотларнинг эни 75-125, чуқурлиги эса 15-20 метрга teng. Мохондарёнинг яна бир ўзани Наргизқалъадан 18км жануби-шарқда жойлашган Оқрабод мавзеи

яқинида Шўрётоқ, Сарибой, Поянда, Қумсувлот ва Жарсувлот каби бешта тармоққа бўлиниб, у ҳам Амударёга бирлашади[5].

Милоддан аввалги 6-5 мингйилликларда Зарафшон дарёси Амударёга қуйила бошланиши натижасида Зарафшоннинг делта қисми ҳам одамлар яшashi учун қулай ҳудудга айлана бошланади. Натижада ҳудудларни аҳоли томонидан ўзлаштириш бошланади.

Голоцен даврида Бухоро воҳаси ҳудудида яшил даштлар, кўплаб кўллар ва каналлар мавжуд бўлган. Ҳайвонот дунёсида қушлар ва балиқлар жуда кўп бўлган. Зарафшон водийсида ҳали суғорма дехқончилик вужудга келмаганида дарёнинг барча сувлари Бухоро воҳаси томон интилган. Мил.ав. 3 минг йилликка келиб Марказий Осиёда иқлим ҳарорати исиши оқибатида, Бухоро воҳасида чўлланиш бошланади[6]. Шу даврдан бошлаб воҳада Зарафшон дарёсининг аҳамияти ҳар қачонгидан ортади. Бухоро воҳасининг шимолий-шарқий ва марказий қисмлари аҳоли томонидан ўзлаштирилиши натижасида Зарафшондан сув олган Бухоронинг ғарбий қисмидаги Моҳондарё, Гурдуш, Гужайли, Замонбобо кўли, Чуқуркўл, Ўртакўл ва бошқа сув ҳавзалари қурийди. Ҳудудлардаги сувли кўллар тузконларга айланади.

Мил.ав. 3 минг йилликка келиб Марказий Осиёда иқлим ҳарорати исиши оқибатида, Бухоро воҳасида чўлланиш бошланади[7]. Натижада Зарафшон дарёсининг суви Амударёгача бормай қолади ва Зарафшон дарёсининг сувининг қадри Бухоро воҳаси учун ҳар қачонгиданда ортади.

Ҳозирги Навоий шаҳридан қуйироқдан бошлаб, Зарафшон деярли ҳар икки томондан ўраб олинган чўллар орасида қолади. Дарёнинг ўнг соҳили бўйлаб Конимех чўлининг жанубий қисмлари суғорилган[8], дарёнинг бу ўзани В.А.Шишгин томонидан Конимех ариғи деб номланган[9]. Зарафшоннинг чап соҳили бўйлаб Чўлималикнинг шимолий қисмини сув билан тамиnlаб Ҳазора дарбандига оқиб киради[10].

Ҳазора дарбандидан чиққач, у ўз водийсининг қуи қисми томон йўл олади. Водийнинг қуи қисмига кириши билан Зарафшон дарёсининг оқим йўналиши жануби-ғарб томон бурилади. Шу йўналишда у конуссимон шаклда Бухоро воҳасини ҳосил қиласди.

Зарафшон дарёси Бухоро воҳасига киргач дарёдан унинг енг қадимги йирик табиий ирмоғи Вобкентдарё ажralиб чиқади. Вобкентдарё ҳақида Наршахийнинг “Бухоро тарихи” асарида ҳам маълумотлар учрайди. Наршахий асарида Вобкентдарё “Хифрат” номи билан аталиб “Ҳамма анҳорни халқ қазиган, аммо Хифрат анҳорининг қазилишида халқ заҳмат чекмаган, сувнинг ўзи уни ўйиб қазиган”-деб такидлайди. Вобкентдарё ўз навбатида бир қанча ирмоқларга бўлиниб 40 минг гектар майдонни сув билан таъминлаган[11], бу ҳудудлар

ҳозирда Бухоро вилоятининг Вобкент, Ромитан ва Жондор туманларига тўғри келади.

Вобкентдарёдан 10 км қўйида Бухоро ва унинг атрофини сув билан таъминлаган Шохруд канали бош олади. Бу жой Дуоба номи билан аталади[12]. Қадимда Зарафшон дарёсининг делтаси Амударёгача бориб етишганлигини Зарафшон дарёсининг қуи қисмида қадимги ирмоғи Мохондарё фаолиятидан кўришимиз мумкин[13]. Мохондарё Қоракўлдарёнинг ўнг қирғоидан шимоли-ғарбга томон ажralиб чиқади ва воҳани сув билан таъминлайди. Воҳанинг жанубий-ғарбий қисми ҳам Зарафшон дарёси сабабли, аҳоли яшashi учун қулай макон ҳисобланган.

ХУЛОСА

Бухоро воҳаси 4 томондан чўл билан чегараланган ҳисобланади. Воҳа шимолий қисмдан Қизилқум атрофидаги Ичкиликум чўли билан, шарқий қисмдан ноёб ўсимликлар ўсуви Чўлималик билан, жанубдан Карабчўл билан (ҳозирда Самарқанд вилоятига тўғри келади), ғарбда эса Қизилқум чўли билан чегарадош. Бухоро воҳаси табиий-географияси шаклланишида, минг йиллар мобайнида ўзлаштириб, обод этилган суғорма дехқончилик ерларининг сув билан таъминлашда Зарафшон дарёсининг тутган ўрни муҳум аҳамият касб этганини, воҳада дарёдан 35та магистрал каналлар оқиб чиққанидан ҳам кўришимиз мумкин. Шунинг учун, тарихчилар томонидан “Бухоро-Зарафшон дарёсининг тұхфаси” деб тақидлаганига ва илмий адабиётларда Бухоро воҳаси “Қуи Зарафшон воҳаси” деб юритилишига гувоҳ бўламиз.

ADABIYOTLAR RO‘YXATI

- Муҳаммаджонов А.Р. Қуи Зарафшон водийсининг суғорилиш тарихи. – Тошкент,1972. -Б.22.
- Шульц В.Л. Гидрография Средней Азии. –Ташкент,1958. -С.59.
- Очилов А.Т. Қуи Зарафшонда тарихий жараёнлар ва қадимги антропоген ланлшартнинг ривожланиши (антик даврига қадар). Тарих ф.ф.д. (PhD) дисс. автореферати. – Бухоро, 2022. – 50 б.
- Шульц В.Л. Гидрография Средней Азии. –Ташкент,1958. -С.57.
- Тўраев Ҳ.Ҳ. Бухоро тарихи (ўқув қўлланма). –Бухоро:Дурдона,2020. -Б.53-54.
- Ochilov A.T. Buxoro arxeologiyasi: o‘quv qo‘llanma. - Buxoro: Fan va ta`lim, 2022. – В.8-9.
- Шишкин В.А. Варахша. –М.,1963. -С.8.
- Ситияковский Н. Ф. Заметки о Бухарской части долины Зеравшана.- ИТОРГО . Кн.1. вып. II. -Ташкент,1900. стр. 129.
- Шишкин В.А. Варахша. –М.,1963. С.10.

Scientific Journal Impact Factor (SJIF 2022=5.016)
Passport: <http://sjifactor.com/passport.php?id=22257>

10. Муҳаммаджонов А.Р. Қўйи Зарафшон водийсининг сугорилиш тарихи. – Тошкент,1972. -Б.25.
11. Нурматов К.Н. Экономические проблемы комплексного развития сельского хозяйства. -Ташкент,1961. -С.43.
12. Муҳаммаджонов А.Р. Қўйи Зарафшон водийсининг сугорилиш тарихи. – Тошкент,1972. -Б.26.
13. Дробов В.П. Река Махан-Дарья.—ИСАГО. Т. XX. -Ташкент,1932.-С.1-11.
14. Ochilov Alisher. "The Role of Zamanbaba Culture in The Social and Economic History of Bukhara Oasis During Bronze Age." CENTRAL ASIAN JOURNAL OF SOCIAL SCIENCES AND HISTORY 2.4 (2021): 42-47.
15. OCHILOV, Alisher. "JEWELRYC TRADITION IS A SOURCE OF STUDY OF BUKHARA HISTORY." Bayterek Uluslararası Akademik Araştırmalar Dergisi 1.1: 105-116.
16. Ochilov, A. T. "DATING OF THE ZAMANBABA CULTURE: ASED ON ARCHAEOLOGICAL SOURCES." Theoretical & Applied Science 12 (2019): 589-591.
17. Очилов, Алишер Тўлис Ўғли. "БУХОРО ВОҲАСИ ШАКЛЛАНИШИДА ЗАРАФШОН ДАРЁСИНИНГ ЎРНИ ВА ВОҲА ТАРИХИЙ ГЕОГРАФИЯСИГА ДОИР АЙРИМ МУЛОҲАЗАЛАР." *Scientific progress* 1.6 (2021): 933-938.
18. Ochilov A. Бухоро воҳасида олиб борилган илк археологик тадқиқотлар //ЦЕНТР НАУЧНЫХ ПУБЛИКАЦИЙ (buxdu. uz). – 2021. – Т. 4. – №. 4.
19. Ochilov A. Бухоро воҳасининг қадимги антропоген ландшафтида Сармишсой дарасининг тутган ўрни //ЦЕНТР НАУЧНЫХ ПУБЛИКАЦИЙ (buxdu. uz). – 2021. – Т. 4. – №. 4.
20. Ochilov A. XIX асрдаги чет эл сайёҳлари асарларида Бухоро воҳаси маданиятининг ёритилиши //ЦЕНТР НАУЧНЫХ ПУБЛИКАЦИЙ (buxdu. uz). – 2021. – Т. 4. – №. 4.